

Mål C-374/04

Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation mot Commissioners of Inland Revenue

(Begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice
(England & Wales), Chancery Division)

”Etableringsfrihet — Fri rörlighet för kapital — Bolagsskatt — Lämnande av
utdelning — Skattetillgodohavande — Olika behandling av i landet hemmahörande
aktieägare och i landet ej hemmahörande aktieägare — Bilateral avtal för att
undvika dubbelbeskattning”

Förslag till avgörande av generaladvokat L.A. Geelhoed föredraget den 23 febru-
ari 2006 I - 11676
Domstolens dom (stora avdelningen) av den 12 december 2006 I - 11718

Sammanfattning av domen

1. *Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Fri rörlighet för kapital — Skattelagstiftning*

I - 11673

2. *Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Fri rörlighet för kapital — Skattelagstiftning*
(Artiklarna 43 EG och 56 EG)
3. *Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Fri rörlighet för kapital — Skattelagstiftning*
(Artiklarna 43 EG och 56 EG)

1. Artiklarna 43 EG och 56 EG skall tolkas så, att när en medlemsstat tillämpar ett system för att förhindra eller minska kedjebeskattnings eller ekonomisk dubbelbeskattnings av utdelning som i landet hemmahörande bolag lämnar måste denna stat behandla utdelning som i landet hemmahörande personer erhåller från i landet ej hemmahörande bolag på likvärdigt sätt.

Situationen för aktieägare med hemvist i en medlemsstat vilka erhåller utdelning från ett bolag som också är hemmahörande i denna stat är nämligen jämförbar med situationen för aktieägare med hemvist där, som tar emot utdelning från ett bolag som är hemmahörande i en annan medlemsstat, eftersom såväl inhemsk som utländsk utdelning kan bli föremål för en kedjebeskattnings, när aktieägaren är ett bolag, och för en ekonomisk dubbelbeskattnings när fråga är om de slutliga aktieägarna. När det utdelande bolaget och den utdelningsmottagande aktieägaren inte har hemvist i samma medlemsstat befinner sig dock inte det utdelande bolagets hemvistmedlemsstat i samma position

som den medlemsstat där utdelningsmottagaren har sitt hemvist. En medlemsstat i vilken såväl utdelande bolag som slutliga aktieägare har hemvist innehar inte en jämförbar ställning med en medlemsstat i vilken ett bolag som delar ut vinst till ett i landet ej hemmahörande bolag har sitt hemvist, och där det senare bolaget i sin tur delar ut vinsten till sina slutliga aktieägare i den mening att sistnämnda stat i princip agerar i sin enda egenskap av källstat för den utdelade vinsten. Däremot är det i egenskap av hemviststat för aktieägaren som denna stat vid utdelning från ett i landet hemmahörande bolag till sina i landet hemmahörande slutliga aktieägare ger de senare ett skattetillgodovande motsvarande den bolagsskatt som det bolag som genererat den utdelade vinsten har erlagt i förskott vid tillfället för denna vinstutdelning.

(se punkterna 55, 56, 58, 64 och 65)

2. Artiklarna 43 EG och 56 EG utgör inte hinder för en medlemsstat att vid utdelning från ett bolag med hemvist i denna stat ge de bolag som tar emot denna utdelning och som också har hemvist i denna stat ett skattetillgodohavande som motsvarar den skatt som det utdelande bolaget har erlagt på utdelad vinst, medan i en annan medlemsstat hemmahörande bolag som erhåller utdelning och som inte är skattskyldiga för denna utdelning i förstnämnda stat inte medges något sådant tillgodohavande.

(se punkt 74 samt punkt 1 i domslutet)

3. Artiklarna 43 EG och 56 EG hindrar inte att en medlemsstat i fråga om en rätt till skattetillgodohavande som föreskrivs i ett avtal för att undvika dubbelbeskattning, slutet med en annan medlemsstat,

och som gäller för bolag med hemvist i sistnämnda stat, vilka erhåller utdelning från bolag med hemvist i förstnämnda stat, nekar sådan rätt för bolag med hemvist i en tredje medlemsstat som slutit avtal för att undvika dubbelbeskattning med förstnämnda stat i vilket det inte föreskrivs att bolag med hemvist i denna tredje stat har rätt till sådant skattetillgodohavande.

Den omständigheten att de ömsesidiga rättigheter och skyldigheter som följer av det första avtalet endast är tillämpliga på personer som är bosatta i en av de två avtalsslutande medlemsstaterna utgör en inneboende del av de bilaterala avtalen för att undvika dubbelbeskattning.

(se punkterna 91 och 94 samt punkt 2 i domslutet)